

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Сумський державний університет

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Всеукраїнської науково-технічної конференції студентів,
аспірантів і молодих учених, присвяченої 80-річчю
від дня народження професора Олега Балацького
(Україна, Суми, 21 – 25 квітня 2017р.)

Суми
Сумський державний університет
2017

Отже, за роки свого існування електронні ЗМІ в Україні перетворилися на повноцінні засоби масової інформації, які підіймають ринкову економіку нашої країни на вищий щабель. Вони по-тихеньку витісняють друковані ЗМІ з ужитку, але дають нам можливість розвиватися всебічно, адже не мають ніяких обмежень.

Науковий керівник: доц. Кубатко О.В.

АНАЛІЗ ПРОБЛЕМ ТА ПЕРСПЕКТИВ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

*проф. Карпіщенко О. І., студентка гр. Е-31 Гаврилова В. В.
Сумський державний університет*

Більшість спеціалістів зазначають, що Україна має значні перспективи розвитку агропромислового комплексу. Наприклад, ще 2013-го року аграрне господарство в країні було на 2-му місці в ролі розвитку економіки, 2014-го воно отримало своє першинство. На сьогоднішній день, продукція сільського господарства становить близько 30% всієї експортної виручки держави. Відповідно, це є основний донор валюти, функціонування якого, впливає на решту макроекономічних показників національної економіки. Сільське господарство займає вагомую роль в розвитку всієї держави. АПК можна назвати основою української економіки останні 3 роки.

Проте, у сучасних умовах розвитку ринку сільськогосподарської продукції сільгоспвиробникам доводиться усе складніше. Їх труднощі пов'язані з високим рівнем жорсткої конкуренції, зростаючими вимогами споживачів до якості продукції, з постійними змінами кон'юнктури й місткості ринку. Крім того, для українських підприємств характерна проблема зростання витрат та зменшення рівня рентабельності виробництва сільськогосподарської продукції (через низьку рентабельність в сільському господарстві сталося скорочення як виробничо-технічного так і людського потенціалу). Ще одне питання, що потребує вирішення – багаторічна відсутність необхідних грошових надходжень, що привела до багатократного зменшення закупівель нової техніки і устаткування, як наслідок - недостатній рівень технологічного і технічного забезпечення сільськогосподарських та переробних підприємств.

Показники споживання продовольства наблизилися до критичної межі виживання, питання вирішення неплатоспроможного попиту населення потребує негайного рішення. Особливо загрозливою є ситуація у галузях

свинарства, скотарства, птахівництва, інших секторах з виробництва м'яса і продуктів з високим вмістом тваринного білка. Така ситуація, в даний час, є характерною, як для України в цілому, так і для Сумського регіону. В межах області, причиною цього є не тільки політичне становище в країні, а й низька ефективність сільськогосподарського виробництва. Перелічене вище, зумовлює необхідність дослідження розвитку АПК та причин, що перешкоджають ефективному його функціонуванню.

За умов налагодження ефективної роботи аграрного сектору в країні, передбачається стрімке покращення соціально економічного розвитку держави, зокрема: зросте рівень зайнятості, в першу чергу, сільського населення, завдяки чому зменшаться темпи трудової міграції сільських жителів і, як наслідок, очікується поступове відновлення соціальної сфери на селі, припинення поглиблення демографічної кризи, обезлюднення та відмирання сіл; використання природних ресурсів стане більш раціональним, особливо земель сільськогосподарського призначення; підвищиться рівень доходів сільського населення, звідси, більшість селян, що зараз знаходяться в скрутному становищі, зможуть переступити через межу бідності, як наслідок, зростуть споживчі витрати сільського населення; розвиватиметься інфраструктура внутрішнього аграрного ринку; швидше оновлюватиметься технічна база сільського господарства. Саме тому, особливу увагу потрібно приділити чинникам, що стримують розвиток АПК країни, адже розуміння суті проблем, дає можливість знайти шляхи оптимального їх вирішення.

Основною проблемою розвитку АПК є подолання кризи споживання. Відсутність платоспроможного попиту населення не сприяє розвитку виробництва, а виробництво, в свою чергу, не може знизити ціну на продовольство. Утворилося так зване «коло проблем» сфер виробництва, обміну, інвестування, накопичення, реалізації продовольства.[1] (рис 1).

Рис. 1. – «Коло проблем» сфер виробництва

Потрібно оперативно вирішувати питання, доки ситуація не досягла критичних масштабів. На нашу думку, найбільш раціонально буде розпочати із підвищення продуктивності виробництва сільськогосподарської продукції в регіоні, шляхом впровадження ефективних систем стимулювання та мотивації персоналу, оскільки даний метод є найменш фінансово затратним порівняно з іншими способами підвищення продуктивності. Проте, як тільки почнуть проявлятися результати реалізації мотиваційних систем, тобто збільшиться продуктивність праці, а отже й продуктивність виробництва в цілому, (а це сприяє приливу інвестицій) необхідно спрямувати їх на комплексне підвищення продуктивності виробництва, задля досягнення довгострокових результатів. За ефективною системою мотивації працівники, виходячи із, в першу чергу, матеріальної зацікавленості (оскільки значна кількість робітників сільського господарства знаходяться за межею бідності), прагнуть до своєчасного та якісного виконання завдань, що винагороджуються грошовими виплатами. Звідси, зростуть особисті доходи громадян і, відповідно збільшаться обсяги споживання та заощаджень.

Що стосується зовнішніх інвестицій, то іноземний капітал давно вже присутній на вітчизняному ринку. Проте, держава має створювати умови задля формування сприятливого інвестиційного середовища в країні. За останні 5 років більше 10 млрд дол. було інвестовано зарубіжного капіталу в українське сільське господарство, але в той же час іноземні інвестори бояться інвестувати в країну через не прогнозованість, корупцію, погано розвинену інфраструктуру. Для України дуже важливо щоб іноземні інвестори вкладали в сільське господарство, оскільки, окрім фінансових ресурсів вони також

забезпечать економіку новітніми технологіями виробництва і трансформації продуктів.

Підводячи підсумок, необхідно відзначити, що для агровиробництва характерними є нестійкість та невизначеність, що зумовлює невисоку привабливість галузі для потенційних інвесторів. Проблема зниження ступеня ризиків у сільському господарстві не повинна лягати тільки на плечі безпосередніх виробників. В її рішенні активну участь має приймати держава. Вітчизняний істеблішмент повинен розробити стабільну прогнозовану аграрну політику на 5-7 років, для того щоб бізнес розумів в якому напрямі йому рухатись. Також необхідні влиття в інфраструктуру, освіту, науку, оскільки на сьогоднішній день для СГ України притаманні проблеми з кадрами, науковими розробками, особливо в селах.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Зайчук Т. О. - Зовнішньоекономічна діяльність та інтеграційні процеси [Електронний ресурс] Режим доступу: http://vuzlib.com.ua/articles/book/17701Zovn%D1%96shnoekonom%D1%96chna_d%D1%96jaln/12.html

АКТУАЛІЗАЦІЯ ЛІЗИНГУ ЯК ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

*доц. Карінцева О. І., студентка ПЕМ-61 Кальченко С. О.
Сумський державний університет*

В економічно розвинених країнах світу лізинг користується великим попитом. У середньому, 15-30% інвестицій в оновлення основних засобів здійснюється саме за допомогою лізингу [1]. Наразі в Україні даний показник незначний.

Однак, протягом останніх років простежується збільшення інтересу до такого виду фінансування як лізинг. Станом на 30.09.2016 року вартість діючих договорів фінансового лізингу становить 23 907,1 млн. грн. Слід зазначити, що 99,7% усіх послуг фінансового лізингу надається юридичними особами, які здійснюють лізингову діяльність і відповідно лише 0,03% - фінансовими установами.

За підсумками 9 місяців 2016 року спостерігається збільшення кількості договорів фінансового лізингу в 1,7 рази (4 688 одиниць) при одночасному